

A Verrois est propositio in propria forma in 3. de Cœlo & mun. in cō. 72. ubi etiam subdit. & causa dicitur in quantitate habent causata diversa in quantitate. Vera aut est propositio, ubi illa causa differentes secundum magis & minus fuerint causa quæ illorum effectum, fallit aut ubi non sunt sic adæquate. Nam videmus proportionem elementorum in mixtis inueniatur differere secundum magis & minus, attamen videmus maximam diuersitatem in formis mixtorum, quæ non causantur adæquate ex illis proportionibus elementorum, sicut credit Alex. ut recitat Auerr. 3. de Anima. cō. 5. in trā q̄ etiam anima, & intellectus materialis illo modo causantur, contra quæ Auerr. ibidem inquit. Et magis inopinabile de opinione Alex. est hoc q̄ dixit quod prius preparationes ad intellectum, & ad alias postremas perfectiones de anima sunt res perfecte à complectione, non uirtutes factæ à motore extrinseco, ut est famulosum ex opinione Arist. & olim Peripateticorum, ita n. opinio in uirtutibus animæ cōprehensius si est secundum quod nos intelleximus est falsa, à substantia n. eltorum non potest fieri uirtus distinguens cōprehensiuā, &c. unde etiam elementa scdm doctrinam Arist. refectum mixti non cōcurrunt nisi, ut causa materialis, sed causa efficiens est calor cœlestis, ut patet. 12. Meta. cō. 1. 8. Solet etiam propositio propositio sub aliis uerbis allegari, uidelicet magis & minus non diuersificant speciem, & tunc etiam est alia limitatio. nam magis & minus quicquid insequuntur formam, & quicquid insequuntur materiam seu materiales dispositiones, & uerū est, quod dicitur rerū scdm magis, & minus insequentia materiam non faciunt differre speciem, tales n. sunt indiuiduales dicitur per quas distinguuntur ea, quæ sub eadem specie continentur. Sed loquendo de magis & minus, quæ insequuntur formam, & principia essentialia, talia bene faciunt diuersitatem speciem, & inferunt illam, nam spēs entium sunt inæquales, quia sunt sicut numeri. Colliguntur autem limitatio ita ex intentione Philosophi in. 10. Meta. tex. cō. 2. 5. ubi habet q̄ contrarietas sumpta penes formam facit diuersitatem speciem, non aut contrarietas sumpta penes materiam.

Simile non patitur à simili.

Propositio Est Arist. in primo de Generatione & corruptio in tex. cō. 48. cuius pbatio ibide adducitur. inquit. n. si simile scdm quod simile actiui, ipsum seipsum mouebit omne. Glossatur aut ab Auic. ista propositio in secunda Fen primi doctrina. 3. in cap. 3. de signis complexio num de simili, cuius qualitas, & quantitas illius quod est ei simile est una specie, & natura. nā quod est calidius alio nō est simile ei quod minus calidum existit immo duo calida, quorum unū est calidius altero diuersificantur, & illud quod est minus calidum cōparatione eius q̄ est calidius frigidum existit. Intellegitur igitur propositio de similibus in forma, & gradu forme, & etiam scdm potentiam, nam actio insequitur multitudinem formæ, & multitudo formæ insequitur multitudinem materię. ex augmento. n. substantię in quantitate prouenit augmentum uirtutis in robore, sicut declaratur est ex principis naturalibus, ut inquit Auic. in 6. naturalium, sectione. 4. cap. 5.

Dialecticus diffinit per formam, Physicus autem per materiam.

Propositio ista est Philosophi in primo de Anima. in tex. cō. 6. Aduerte q̄ diffines quæ dant quiditatem debent habere tria propria, ut scribit Cōmen. 4. Phy. cō. 31. Q. uorum primum est, ut ex illis dissoluantur q̄ones contingentes in re. Secundum uero est, ut per illas appareat causa inhærentiæ accidentium essentialium existentium in re, quia diffines completæ innata sunt reddere causas omnium accidentium existentium in re. sed non conuertitur quod omne ex quo apparet causa accidentium existentium in re sit diffinitio. Tertium uero est, ut ex diffinitione appareat difficultas. Vbi aduerte q̄ de proprietate diffinitionis cōpletæ est, & apparet solutio omnium difficultatū cōtingentium in re ex ignorantia diffinitionis, & q̄ omnia acci-

dentia propria quæ conuertuntur cum diffinito demonstrantur per illam, nam ut scribit Arist. de Anima. tex. cō. 11. Diffinitiones secundum quas non contingit accidentia cognoscere, sed neq̄ de ipsis facile imaginari, manifestum quod dialectice dicitur sunt, & uanæ oēs. Unde aduerte q̄ cum Dialecticus sit artifex cōis, non n. pcedit ex propriis factis demonstrator, ideo à P̄his omnes diffines quæ dantur per causas remotas, & cōes dñr dialecticæ, quia non possunt esse medium ad demonstrandū accidentia essentialia de diffinito, nam demonstratio est ex propriis. Et eadem ratione oēs illæ rationes in Philosophia naturali, uel in scia Diuina uel aliis factæ per principia remota, & uniuersalia non appropriata ei quod demonstratur esse, dñr logicæ rationes. Exratat ad hoc singularis authoritas Arist. in 2. de Generatione animalium. cap. ult. inquit. n. Sed fortasse uerisimilior his demonstratio illa logica uidetur, logicam appello, quia quod uultor eo remotior à propriis principis est, & Auerr. 1. Cœli. cō. 70. inquit hæc est alia demō à p̄dictis, & est logica. q̄a est ex ueris propōnibus, sed non propriis, sed generalibus. Eandem sententiā habet etiam in 8. Phy. cō. 70. & 12. Met. cō. 4. dicit q̄ Platoni contingit dici uniuersalia esse causas singularium, ppter logicæ inquirere, & subdit. quod quia erasit semper in disputatione, & ideo contingit ei dicere extranea, & remota à ueritate. Ex qua authoritate male intellecta & exposita inferitur alicui quod in disputatione possunt dici extranea, & remota, quod fallum est, p̄sertim in disputatione doctrinali, qualis est illa qua utitur Philosophus in persecutatio ueritatis, nam ut elicitur in 2. Primæ phiæ. tex. cō. 15. Natura philosophi est querere maximam persecutatio nem ob studium ueritatis. unde 4. Meta. tex. cō. 1. 8. In rebus in quibus homo habet opinionem, & existimationem debet inquirere certitudinem ferre infirmis sanitate, unde si fas est dispositiones corporis dīspōnibus intell's cōparare, debes scire, q̄ quæ admodum medici in corpore humano ponunt tres dīspōnes, sanitate, ægritudinem, & neutralitatem. sic scia certa apud intell'm est sicut sanitas in corpore, quia est eius perfectio. Oēs n. hoies natura scire desiderant, ignorantia aut dīspōnes est facta ægritudo in corpore, opinio aut qua intell's cognoscit aliquid cum formidat, ne est ueluti neutralitas in corpore, & ideo dictum Cō. alr intelligitur, quod quæ Plato semper est in Dispu. id est semper in suis dialogis p̄ dialecticas rationes pcedit, q̄ sunt p̄ causas uniuersales, & remotas, ideo contingit quod nō dicitur conuenientia, quia conabatur ex causis intelligibilibus sentium mathematicorum reddere causas sensibilibus, unde Arist. in 1. de Generatione tex. cō. 7. contra Platonem & sequaces. inquit. Causa aut quare non potuerunt cōfessa uidere in experientia fuit. ideoq̄ quicunq̄ magis insudauerunt naturalibus, magis possunt supponere talia principia, quibus multa possunt compliare. quia aut ex multis fermonibus indocti existentium entis inueniunt, & ad pauca respicientes facile enuntiant. Sed dices quare Dialecticus dicitur diffinire per formam, Physicus autem per materiam. Ad hoc uidetur rōdere Themiſt. 1. de Anima. cap. 9. in exponē tex. cō. 6. inquit. n. cū sint tria diffinū, genera, Q. uæ dā p̄ solam formam hoc modo, domus est custodia, & defensio à uentis, imbribus, caloribus, & figure. Alius modus est p̄ solā materiā, domus est ligna, lateres, intrita. Tertius aut qui utrunq̄ cōplectitur. f. materiam & formā, sic uidelicet domus est munitio ab his, quæ de foris inuagrat ex tali, & tali materia. De his tribus quod genus physico conuenit. Vtrū id in quo solius formæ sit mentio, prætermissa & neglecta materia, an id in quo solius materiæ admonitio sit forma superposita, an id potius in quo iunctim forma, & materia declaratur. & soltendo dicit q̄ si potestremum hoc genus Philosopho naturali congruit cum lecta, reliqua duo uendicari, aut tubi debent, certe diffinitio in qua sola uis formæ assertur, quæ seorsum consistere confirmationē, q̄ & soliditatem habere non potest Dialecticis ascribitur, unde plerumq̄ illa facilis inanisq̄ habetur: ea nō, quæ materiam trā, & affectiones eius, quæ abungi nō potestatur, nullius quidē fuerit nisi eius, quæ natura explore,

D Nota pulchram limitationem.

E Nota pulchram limitationem.

F Pulchra & ardua difficultas: Optimo Themist.

* ADDI. Aduerte hic quod diffinitio completa ex materia, et forma differat a demonstratione factis in seculis Philosophi. Post, quia in diffinitione tali materiae, quia licet cunctis Philosophis materia est forma, & non cōtr. sed in den

Nota

Prop. 79.

Cleſia Auic.

C

Prop. 60

Diffines. quiditatez ubi debent habere.

Nota